

05. 02. 2017. – 5. Ned. /god.

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- Ponedjeljak: - Sv. Pavao Miki, Doroteja
 - Utorak: - Maksim, Julijana, Držislav
 - Srijeda: - Jeronim Emilijani, Mladen
 - Četvrtak: - Sv. Skolastika, Zora
 - Petak: - Bl. Alojzije Stepinac, Vjeko
 - Subota: - Gospa Lurdska, Marija, Mirjana
- /dan bolesnika /

Prizna 8,00s.:

Cesarica : 9 sati

L. Šug.:: 11,30 sati Veronika Milković

U srijedu se nastavlja

velika devetnica sv. Josipu.

Vjeronauk za prvopričesnike
u utorak nakon nastave u školi.

U subotu je dan bolesnika kojeg je utemeljio papa Ivan Pavao II. posebnim pismom datiranim 13. svibnja 1992. i naslovljenim na kardinala Fiorenza Angelinija, pred-stojnika Papinskog vijeća za pastoral zdravstvenih djelatnika, a kao cilj toga Dana naznačena je želja da se društvo senzibilizira za potrebe bolesnika, te da im se osigura bolja zdravstvena skrb.

Kao datum obilježavanja Svjetskog dana bolesnika izabran je 11. veljače, kad se u Katoličkoj Crkvi slavi spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske, budući da je marijansko svetište u Lourdesu, poznato po brojnim čudesnim ozdravljenjima, postalo velikim okupljalištem bolesnika koji se ondje dolaze moliti.

Prilika je da se tog dana prisjetimo i zahvalimo svima onima koji se skrbe o bolesnicima, a to su zdravstveni i nezdravstveni radnici te brojni drugi djelatnici i volonteri koji svojim plemenitim radom brinu o potrebama bolesnih.

-Izdaje: Župa sv. Karla Bor. Karlobag
Župnik: fra Josip Grivić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

05. 02. 2017. –5. Ned. /god.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 06. SIJEČNJA

17,00 sati

Utorak, 07. SIJEČNJA

17,00 sati Gordana Schmidichen

Srijeda, 08. VELJAČE

17,00 sati

Četvrtak, 09. VELJAČE

17,00 sati

Petak, 10. VELJAČE

17,00 sati

Subota, 11. VELJAČE

17,00 sati

12. 02. 2017. – 6. Ned. /god.

Prizna 8,00s.: Marko, Marija, i Mara Matijević

Cesarica : 9 sati Ana Smojver

L. Šug.:: 11,30 sati Luca, Marko i Rudi Devčić

Na dan bolesnika subota 11. 02. 2017. svećenik će prije podne pohoditi bolesnike, ispovijediti i podijeliti im bolesničko pomazanje. (Prizna, Cesarica, Lukovo Šugarje i Karlobag)

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

05. 02. 2017.

God. VII., br. 279.

Čestitima sviće ko svjetlost u tami.

Čestitima sviće ko svjetlost u tami:
milostiv, milosrdan i pravedan Gospodin.
Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam,
koji poslove svoje obavlja pravedno.

Dovijeka neće on posrnuti:
u vječnome će spomenu biti pravednik.
Žalosne se vijesti neće bojati,
stalno je njegovo srce uzdajući se u Gospodina.

Postojano mu je srce, ničeg se ne boji.
On rasipno dijeli, daje sirotinji:
pravednost njegova ostaje dovijeka,
njegovo će se čelo slavno uzdići.

VELIKA JE MOĆ MAJČINE MOLITVE I NJEZINA BLAGOSLOVA

U vremenu kada se Alojzije, poput Jakova Izraela hrvao s Bogom, njegova majka mu nikada nije spomenula svoje molitve, potpuno se predajući u ruke Božje milosti i Božjega promisla. Zapravo, nemoguće je promatrati nečiji svetački lik, a da se pritom ne zagledamo u duhovnu pozadinu onih koji su, poput Ivana Krstitelja, postom i molitvom pripravili put Gospodinu. O majčinim molitvama Alojzije je doznao tek kada se kao svećenik vratio iz Rima. Svjedočanstvo o tome nalazimo u Vranekovićevu Dnevniku od 10. siječnja 1952. godine, u kojemu je župnik Vraneković iz Kardinalovih usta zapisao riječi: "Istom kada sam se vratio kao svećenik iz Rima, doznao sam što je sve učinila moja mama za mene. Punih 50 godina ona je za mene obdržavala post i nemrs svake srijede, petka i subote. Koliko se toga kuhalo i peklo kod nas, kolike svadbe, svečanosti, težaci, gosti, proštenja! Svaki put ona je sve u kuhinji vodila, ali nikada tijekom 50 godina nije u te dane okusila mesa i postila je. Počela je to dok sam još bio dijete, a s nakanom da budem svećenik. Dok sam bio na fronti, pronio se glas da sam mrtav, ali ona i dalje posti i moli za mene, na istu nakanu, ne vjerujući da sam mrtav. Došao sam s ratišta kući. Jedno vrijeme upisao sam agronomski fakultet, a onda sam sve do 1934. godine bio kod kuće, radio sve seljačke poslove, ali ona ni tad ne gubi nade, posti i moli na istu nakanu... I kad sam postao svećenik, ona i dalje posti i moli, sada na nakanu da budem dobar svećenik. I dalje, kad sam postao biskup, ona ne prestaje sa svojim zavjetom sve do svoje smrti. Velika je moć majčine molitve i njezina blagoslova."

Kada je već izmolila takvu milost u Gospodina, i Barbara je poput Isusove majke pratila svojega sina na njegovu strmom i trnovitom putu pastira hrvatskoga katoličkog puka. Upravo taj mučenički put kojim je prošao naš blaženik dokaz je daje vjerno slijedio svojega Učitelja, koji je sam rekao: "Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi" (Iv 15,19).

Majka Barbara pratila ga je na njegovu križnom putu. Dva puta ga je pohodila u krašićkom zatvoru prije nego je i sama otišla Gospodinu. Majka Barbara ujedno je i simbol i paradigma svih onih hrvatskih majki koje su pratile svoje sinove na križnom putu, jamama i stratištima na kojima su završili svoj zemaljski život. Hoće li netko u Crkvi pokrenuti postupak za njezinu beatifikaciju - ne znam, ali sam uvjeren da joj je Bog pripremio "vijenac slave" i da će njegova mjera biti "dobra, nabijena, natresena, preobilna...", jer Bog se u svojoj dobroti i darežljivosti ne da nadmašiti!

"Preneseno iz Veritasa, god. 2017.veljača 31. str.."

Gospa Lurdska BLAGDAN 11. veljače

Gospino ukazanje u Lurdu u jednom pismu opisala je sama vidjelica Sv. Bernardica ovako: "Jednog dana godine 1858. podoh k obali rijeke Grave pobirati drva s dvije djevojčice kadli začuh nekakav šum. Okrenuh se k livadi, ali ne vidjeh da bi se stabla iole micala. Na to podigoh glavu i ugledah pećinu. I opazih Gospodu odjevenu u bijele haljine: bila je obučena u bijelo i opasana plavim pojasom, na obadvjema nogama imala je žutu ružu iste boje kao i njezina krunica. Kad to ugledah, protrljah oči, misleći da se varam. Trgnuh ruku u krilo svoje haljine i tu nađoh svoju krunicu. Htjedoh se prekrižiti ali ne mogoh dići ruku ka čelu. A pošto se ona gospođa prekrižila, pokušah to i ja, premda drhtave ruke, napokon sam uspjela."

Odmah počeh moliti krunicu. Gospođa je prebiralala zrnca krunice ali nije micala usnama. Kad završih krunicu, viđenje odmah nestade." Druge dvije djevojčice nisu ništa vidjele. Vidjelica ističe da joj je Gospođa progovorila tek za trećeg viđenja i pitala je hoće li dolaziti na isto mjesto kroz petnaest dana. Također je rekla da prenese svećenicima da joj na tom mjestu izgrade kapelicu. Bernardici je zapovjedila da se napije vode iz male lokvice koja se pretvara u potok u

kojemu su mnogi bolesnici našli ozdravljenje. Zato je ovaj blagdan i proglašen svjetskim danom bolesnika. Nakon više upita Bernardice da se predstavi Gospođa je sa smiješkom odgovorila: "Ja sam Bezgrješno Začće" što je kasnije proglašeno i kao dogma Katoličke crkve. Gospa je prigodom ukazivanja Bernardici povjerila i tri tajne. 10 godina nakon ukazivanja tj. 1868. Bernardica stupa u Družbu karitativnih i školskih sestara iz Niversa.

Lurd je prodor neba na zemlju, poziv na molitvu, pokoru i obraćenje. Gospa se za izvršenje svoje poruke poslužila siromašnom i neukom mlinarevom kćerkom. Da smo mi birali, vjerojatno bi izabrali nekoga drugoga. Ali Gospodnji su putovi i misli drugačiji od naših. On, a tako i Majka Božja, izabiru malene i ponizne. U njihovim očima povlašteno mjesto mogu imati samo ponizne duše. I to je jedna od velikih poruka Lurda. Neraspadnuto Bernardičino tijelo u Neversu svjedoči i danas kako su Gospodinu mile djevičanske, ponizne i patničke duše. Lurdske ukazanja potiču cijelu Crkvu na čistoću, skromnost, spremnost na žrtvu te na molitvu i ljubav prema bolesnicima i siromasima.

